

yderste Mærke — Gud ved, hvor de egentlig vilde have os sat hen, hvis de maatte raade — de alene ville gavne den danske Landbostand, den have de særlig faaet Rig paa, og den maa de se at faa gjort begribeligt, at det er dem alene, der ville gavne den. Nu siger jeg, at naar de komme og ville lægge ny Byrde paa den danske Landbostand, føler jeg mig for mit Vedkommende forpligtet til at prøve paa, om vi ikke kunne blive fri for de ny Byrder. Jeg tror, at vi ville komme til at styde en hvid Pind efter at faa ret meget ud af Statskassen til direkte Hjælp til Landbruget, men det forekommer mig dog, at naar vi ville kaldes dem, der ville være med til at gavne den danske Landbostand, maa vor første Opgave være den, at vi gøre, hvad vi kunne, for at der ikke bliver lagt ny Byrde paa os. Nu var her en lille ny Byrde, der skulde lægges paa os, og om disse øde, danske Mænd skulde man dog antage, at de maatte de være de første til at holde paa det, de, som alene ere Forhandlingspolitikere og Arbejdspolitikere. Da saa jeg det Særskn, at de sammen med Høje hjælp til, at vi fik en saadan ny Byrde lagt paa den danske Landbostand. Naar det altsaa gælder om at overbevise Befolkningen om, at de ere de eneste, der ville gøre noget for det danske Folk, og navnlig for den danske Landbostand, saa kan jeg rigtig godt forstaa, at det er dem ubelejligt, naar man minder dem om selv en saa lille og ubetydelig Sag, som det var, det indrømmer jeg selv, at det var. Men naar de der vare imod os, saa forekommer det mig, at det dermed er bevis, at de intet Privilegium have paa at gøre sig selv alene til Forhandlingspolitikere og Arbejdspolitikere; men det er jo saa naturligt, at de gøre det, og derfor kan det sammenføres med den Udtalelse, det ærede Medlem kom med om, at jeg havde talt saa meget om det, jeg vilde, men ikke kunde. De Herrer skulde nødig tale om Strikken i hængt Mands Hus. Det er nok dem, der have stillet sig ved sidste Valg, som dem, der ville en hel Del. Jeg har ikke været med til, og heller ikke mine nærmeste Meningsfæller have været med til, da vi stillede os ved sidste Valg, at fortælle det danske Folk, at nu skulde de bare vælge os, saa skulde vi rejse ind til Folketinget og gennemføre mange, store og gode Ting til Gavn for det. Jeg ved, for mit Vedkommende, at jeg udtalte, at jeg gerne vilde være med til at fremme det, vi kunde naa, naar ikke derved noget blev foregribet; men jeg bildte mig ikke ind at være i Stand til at gennemføre ret meget under dette

System. Jeg troede det ikke den Gang, lige saa lidt som jeg tror det nu, at vi inden Grundlovskampen er til Ende, saa virkelig Gang i Forhandlingsstøvelerne. Derfor siger jeg til det ærede Medlem, at det er dem, der have villet en hel Del; men hvad kunne de saa, og hvilke store og udmærkede Resultater er det, de ere komne hjem med efter sidste Samling f. Eks.? Det forekommer mig, at det er dem, der have udtalt, at de vilde en hel Del; men de kunde ikke. Det have vi fra vor Side for længe siden erkendt, at saa længe vi have et saadant Ministerium, der stiller sig i Spidsen for Landstinget og sætter sig imod Folketingets berettigede og naturlige Ønsker, saa længe kunne vi virkelig ikke komme ret vidt paa Reformernes Omraade. Jeg skal endnu nævne en Ting, det er dette Spørgsmaal om Hartkornet. Det vil det ærede Medlem ikke være med til. Det forbyrder mig nu at høre. Jeg har hørt det ærede Medlems gode Ben og gamle Medarbejder, især naar der har været Moderation paa Færde, det ærede Medlem her lige over for mig, det ærede Medlem fra Nshens (Berntsen), havde under stor Tilslutning fra politiske Meningsfæller, ogsaa fra det ærede Medlem, da vi havde Alderdomsforsørgelsesloven for, at vi skulde have hele denne Byrde væltet over paa Kommunerne. Da blev det hævdet, at det var netop saa udmærket for Kommunerne, at de havde Formues- og Indtægtsbeskatningen; thi Hartkornsstaten, maatte man indrømme, var en uretfærdig Stat; men de havde Hartkornsstaten endnu til Dels til Amtskasserne, og derfor var det højt rimeligt og rigtig, netop derfor at lægge det over paa Kommunerne; thi saa kunde de rige og velhavende i Kommunerne særlig komme til at betale til Alderdomsforsørgelsen. Jeg tror ikke, det er galt refereret, hvad jeg her fremhæver. Jeg er ikke flogere, end at det ærede Medlem var fuldstændig enig med mig om det. Jeg skal endvidere minde det ærede Medlem fra Møen om, at han og jeg for en Række af Aar tilbage have stillet Forslag om en mellemkommunal Beskatningslov; det var rigtignok, for det ærede Medlem var løbet fra Benstres gamle Princip paa det Omraade, nemlig at det var Næringskommunen, som skulde beskattes og ikke Opholdskommunen. Det ærede Medlem var da med til sammen med mig at stille et Forslag om en mellemkommunal Beskatning. Det ærede Medlem var naturligvis Medlem af Udvalget, ja, det ærede Medlem var endogsaa Ordfører for Udvalget. Hvis ærede Medlemmer ønske Oplysninger om denne Sag, hvorledes det ærede Medlem da stillede sig,